

Raymond Geuss: Alternativet Evansville

(Ur [Sidecar](#) 6 mars 2026. Översättning från engelska, Göran Källqvist.)

Oavsett utgången av det anfallskrig som Israel och USA för närvarande för mot Iran återstår en fråga: vad ska man göra med palestinierna? Denna fråga har om och om igen ställts i huvudstäder i väst sedan sionismens uppkomst i slutet av 1800-talet. Under de senaste två åren har den blivit mer pressande och framträdande. Hur många av dem ska israelerna tillåtas döda? Var ska de placera resten? Hur kommer de att kontrollera och kuva de som överlever det nuvarande folkmordet? Den ena planen för etnisk rensning – också känt som ”folkförflyttning” – följer på den andra. Jordanien, Saudiarabien, Egypten och andra ställen i Afrika som Somaliland har diskuterats. Förra året föreslog Trump att ”problemet” med Gaza kan lösas genom att dess invånare deporteras till grannländerna och landremsan byggs om till en Club Med.

Israels försvarare gör ofta en stor affär av de egyptiska, jordanska och saudiska regeringarnas påstådda hjärtlöshet när de vägrar acceptera ”förflyttningen” av den icke judiska befolkningen i de ockuperade områdena till deras länder. Hur kan de ha så lite sympati för sina ”arabiska” bröder och systrar? Dessa försvarare anklagar också de västlänningar som kritiserar Israel för hyckleri, och hävdar att de skulle kunna lösa problemen i Mellanöstern genom att själva helt enkelt ”ta emot” alla palestinierna. Detta resonemang gör två antaganden: för det första att all makt tillhör västmakterna och israelerna, medan palestinierna är helt passiva, som ett antal oönskade postpaket som kan försas hit och dit utifrån de infall som de som vet bättre får; och för det andra att närvaron av judiska israeler i en helt israelisk stat i det historiska Palestina inte är förhandlingsbart, så att det enda som återstår är att avgöra palestiniernas öde. Israeler klagar på att deras olika förslag inte får något gehör. Men sanningen är att antagandena bakom dem delas allmänt av myndigheterna och en stor del av media i väst.

Många människor har förståeligt nog principiella invändningar mot etnisk rensning, men oavsett vilka moraliska uppfattningar man än må ha, så är det Israel och USA som fortsätter att föreslå det. Så de kan knappast invända mot en genomgripande diskussion av det. Jag har ett alternativt förslag som skulle lösa problemen i regionen mellan Jordanien och Medelhavet, och som med lätthet skulle kunna genomföras om USA visar sig villigt att samarbeta. Varför inte förflytta israelerna till ett suveränt territorium som inrättas speciellt för dem i den amerikanska Mellanvästern? Mer exakt föreslår jag Evansville, Indiana, där jag föddes (och min far före mig).

Tillsammans med 5 grannkommuner – Posey, Warrick, Knox, Pike och Gibson – utgör Vanderburgh County, där Evansville ligger, ett ansevärt stycke territorium, mer än 6.000 kvadratkilometer. För närvarande har dessa 6 kommuner en befolkning på mindre än 400.000 personer. Området består av jordbruksmark av hög kvalitet. Ohiofloden i söder och Wabashfloden i väst tillhandahåller gott om vatten, mer än Jordanfloden. Det är lätt att ta sig till St Louis, Cincinnati och Pittsburgh. En plan för att förflytta de 6 kommunernas nuvarande invånare, antingen över Ohiofloden till västra Kentucky eller över Wabash till södra Illinois (som båda är underbefolkade områden), skulle inte bli särskilt kostsam. Det finns all anledning att tro att den skulle bli betydligt billigare än USA:s årliga militära

stöd till Israel. Och det skulle bli en bråkdel av de totala kostnaderna, för att inte tala om de mänskliga kostnaderna, för de senaste årtiondenas krig mot palestinierna och grannländerna, och kostnaderna för att ständigt återuppbygga infrastrukturen på ställen som Gaza, bara för att återigen få den ödelagd av IDF. Grundandet av ett nytt israeliskt hemland – kalla det ”Nya Sion” – skulle vara ett alternativ till ett fortsatt åtagande för att finansiera staten Israel, och därmed skulle alla amerikanska skattebetalare ha direkta motiv för att stöda planen. Indiana skulle nästan inte märka den obetydliga förlusten av territorium (6 kommuner av 92).

Man skulle kunna börja med tvångsflyttning av alla israeler som bor på olagliga bosättningar på Västbanken och i östra Jerusalem. Det finns mellan ½ och 1 miljon sådana bosättare, samtliga brottslingar enligt internationell lag. De skulle redan vara många fler än de befintliga invånarna i de 6 kommunerna i Indiana, och skulle säkerligen utgöra en stor majoritet i den nya fullständigt suveräna staten Nya Sion – utanför amerikanskt territorium om än helt omringat av det, som Schweiz är av EU, Monaco av Frankrike och San Marino av Italien. Här skulle det alltså för första gången finnas en verklig demokrati med en verkligt judisk majoritet. Det är förstås möjligt att de 6 kommunernas infödda befolkning till en början skulle invända mot den nya befolkningen, men generösa erbjudanden om ekonomiskt stöd, finansierat av Saudiarabien, Gulfstaterna och amerikanska centralbanken, skulle göra det möjligt för de hoosier (som vi infödda i Indiana av någon anledning kallas för) som önskar det att flytta någon annanstans.

För de israeler som verkligen bekymrar sig om sin säkerhet och inte är nöjda med Netanyahus vision av ett Israel som är i ständigt krig med sina grannar, vore framtidsutsikten av en subventionerad utvandring till Nya Sion lockande, eftersom de skulle omges av de fredliga jordbruksbefolkningarna i Illinois, Indiana och Kentucky. Med tanke på att Nya Sion skulle ligga mitt i USA, så skulle det inte riskera aggressioner, eller bara aggressioner som USA själv så småningom kan utsättas för. Det återstår givetvis många frågor att besvara om hur detta förslag ska genomföras, men de exakta villkor under vilka ett självständigt Nya Sion skulle samverka juridiskt, diplomatiskt och kommersiellt med USA kan förhandlas fram på vanligt sätt av representanter för de två ifrågavarande suveräna staterna. Om detta experiment fungerar skulle man till och med kunna lägga till två eller tre närliggande kommuner i Kentucky (Henderson, Union och Crittenden) – och göra ytterliga 3.000 kvadratkilometer territorium tillgängligt för vidarebosättning och ge Nya Sion kontrollen över Ohioflodens båda sidor. Det måste man fastställa i samråd med delstaten Kentucky, men även det skulle utgöra en försumbar territorieförlust (3 av 120 kommuner). Om allt går bra skulle man så småningom kunna lägga till en kommun eller två i södra Illinois, väster om Wabash, som White County, där mina farföräldrar föddes 1876, i Carmi.

Mitt förslag skulle avveckla en politisk enhet, staten Israel, som har visat sig vara okontrollerat aggressiv och en ständig källa till instabilitet, konflikter och förstörelse i västra Asien. Att förflytta Israels nuvarande befolkning till Indiana löser förvisso inte frågan om palestiniernas medverkan, utom i den mån staten Israels politik har inriktats på att hålla palestinierna passiva, splittrade och isolerade, och att om denna stat försvinner från Palestina detta hinder skulle undanröjas. Men förslaget ger helt klart palestinierna det de behöver mest av allt: att få tillbaka sitt land och kunna leva sina liv i det, fritt från israeliskt herravälde. Samtidigt skulle israeliska judar ha en ny stat att leva i som skulle vara oändligt mycket säkrare än deras nuvarande ordning. Refrängen i delstaten Indianas officiella statssång lyder:

*Åh, månen lyser klart ikväll längs Wabash,
Från fälten kommer en fläkt av nyslaget hö,
Levande ljus skymtar bakom lönnträden,
Längs Wabashs stränder i fjärran.*

Inom några år skulle månen kunna stiga upp ljus och klar över ett fredligt, blomstrande israeliskt Wabash.